

om Aaret er der, for saa vidt som der opnaas formel Balance ved de 10 Mill. Kr.s Obligationsudstedelse, meget mere end reel Balance, saa er der et reelt Overskud, og det et ret betydeligt. Dette Overskud fremkommer derved, at der har været Midler dels til at afbetale 11 Mill. Kr. af Statsgælden og dels til at anbringe flere Millioner som rentebærende Laan og endelig til at anvende et stort Antal Millioner til Forøgelse af Statens indtægtgivende Kapitalværdier. Det, der er sket hidtil, er egentlig det, at vi har narret os selv; saadanne Udgifter, som ingen privat Forretningsmand vilde betragte som Driftsudgifter, men ubetinget som Kapitalanbringelse, har vi været vant til at slaa i Hartkorn med vore løbende Udgifter, og saa taler vi om Overskud og Underskud. Men jeg gentager, at naar der er, hvad vi tidligere plejede at kalde Balance paa et Statsregnskab, er der i Virkeligheden et betydeligt Overskud derpaa. Derfor er Bestræbelserne for at tilvejebringe Balance paa Statsregnskabet saa meget langt fra at være opgivet.

Det ærede Medlem var stærkt inde paa de forskellige Forslag til Nedsættelse af Udgifterne, der er stillet til Finanslovsforslaget, men jeg vil dog mene, det i al Almindelighed er bedre, at vi venter med at drøfte disse til tredie Behandling af Finansloven, hvor selve Forslagene foreligger. Jeg vil kun, idet jeg henholder mig til de Udtalelser, der er fremkommet fra min højtærede Kollega Trafikministeren, sige, at det er en mærkelig Misforstaaelse, at man ikke kan eller vil se, at de Nedsættelser, der finder Sted paa Udgifterne til offentlige Arbejder, betyder dette, at man ønsker, at disse offentlige Arbejder skal foretages i et langsommere Tempo end hidtil. Dette Maal er tilsigtet, og det vil, saa længe den nuværende Regering har med Sagerne at gøre, blive naaet, uanset dette, at der naturligvis fremtidig som før overføres Genbevillinger fra et foregaaende Aar til et efterfølgende. Men de stillede Ændringsforslags Betydning er altsaa den, at Tempoet skal formindskes mindst med det Beløb, der er opført. Det ærede Medlem befrygtede, at derved vilde et af de Punkter i Regeringens Program med Hensyn til at bekæmpe Arbejdsløsheden ved at sætte Virksomheder i Gang her i Landet, som der har været lagt Vægt paa tidligere, forsvinde. Nej, paa ingen Maade, thi selv om en saadan Lempelse af Tempoet sker, ja, selv om Tempoet bliver langsomgjort yderligere, vil der alligevel blive udgivet

til offentlige Arbejder adskillige Gange det Beløb, der er blevet udgivet før Krigen. Det er betegnende i saa Henseende at se, at Nettoudgiften paa § 26 er paa Statsregnskabet for 1913—14 knap 8 Mill. Kr., paa det sidst aflagte Statsregnskab nær ved 100 Mill. Kr., paa Finanslovsforslaget for 1923—24 35 Mill. Kr. Selv om der nu stryges nogle af de her opførte Udgifter, vil der komme betydelige overførte Beløb til som Genbevillinger, saa at det for 1923—24 i hvert Fald neppe vil blive under en 50 Mill. Kr., der bliver Nettoudgiften paa § 26. Det ærede Medlem behøver ikke at være bange, selv med stærkt nedsat Tempo vil alligevel Udgiften til offentlige Arbejder, selv henset til Pengenes synkende Værdi, være meget væsentligt større end i Tiden før Krigen.

Det ærede Medlem var ogsaa stærkt inde paa Konjunkturtillæggets Nedsættelse. Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt ogsaa her at vente med at debattere Spørgsmaalet, indtil — formentlig om ganske faa Dage — Forslaget om Konjunkturtillæget foreligger til Behandling. Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem syntes at ville sætte den Betingelse for at komme til en virkelig Forhandling om Forslaget om Konjunkturtillæget, at Regeringen skulde tilvejebringe en Statistik over, hvordan de forskellige Klassers Indtægtsforhold er — henholdsvis nu og før Krigen. Hvis denne Betingelse skulde opfyldes, vilde det være ganske umuligt at komme til Ende med Konjunkturtillæggsforslaget, som skal være afgjort inden den 31. Marts. Denne Betingelse kan jeg ikke opfylde, men jeg skal i øvrigt henvise det ærede Medlem til, at det har været en fra alle Sider anerkendt Forudsætning, da man vedtog Konjunkturtillæget, at det skulde nedsættes eller vel endog helt forsvinde, naar Statens Finanser blev ugunstigere, og naar det private Erhvervslivs Stilling blev ugunstigere.

Med Hensyn til Venstres og Regeringens Stilling overfor Erhvervene vil jeg sige til det ærede Medlem, at intet er os fjernere end at ville sætte By op mod Land. Vi har bevist gennem snart 3 Aars Regeringsvirksomhed, at vi ikke har haft til Hensigt at begunstige Landet paa Byernes Bekostning eller omvendt, men at vi har haft til Hensigt at varetage de erhvervsmæssige Interesser ligeligt. Og at de ekstraordinære Bestræbelser, der er udfoldet fra Regeringens Side, i langt højere Grad er kommet Byerhvervene til gode end Landbrugserhvervene, er en fuldkom-